

L'ALT EMPORDÀ

joan ferrerós

Circ a Figueres | Durant el primer cap de setmana de març, al Castell de Figueres, l'espectacle de circ va ser un èxit. De públic, molt del qual, ignorant de l'interior del Castell, va quedar parat del lloc, a la vegada que va omplir les sessions que es feien a les tres carpes alçades. Èxit en la varietat: tota classe de números, particularment molts d'estrena a Europa, van meravellar la concurrència; una delegació del prestigiós Cirque du Soleil, com si anés a una fira de mostres, era allà per veure'n les novetats i contractar-ne alguna. Èxit en els concursos per escollir, des de diversos punts de vista, els millors números de l'oferta i, com sol passar en aquests casos, la tria més càlida va ser la del públic entusiasta. Etc. L'anima de tot això ha estat el figuerenc Genís Matabosch, més que interessat, submergit en el món del circ des que era una criatura. Primer, col·leccionista i estudiós: ha arribat a reunir una de les col·leccions més importants d'Europa de documentació de circ, i la més gran de l'Estat espanyol; després, universitari, cursà història de l'art i la diplomatura en administració i conservació de patri-

moni, i, després de múltiples treballs amb el circ com a epicentre, presideix la Circus Arts Foundation, societat sense ànim de lucre. La fidelitat de la dedicació de Genís Matabosch al circ la mostra aquest episodi: fa anys, quan en tenia setze i feia el viatge de fi de batxillerat a París, portava una llista d'adreces d'arxius i biblioteques parisenques i, mentre els seus companys de l'institut vagarejaven durant el temps lliure, ell, menor d'edat però amb permís dels professors acompanyants, anava visitant aquelles institucions i buidant material i omplint fitxes per seguir estudiant i documentant-se.

Calaix de sastre | Ara un episodi tebi. L'Ajuntament ha regalat al ballarí Corella un gran solar perquè hi erigeixi una escola de dansa i una residència per als estudiants que, a partir dels deu anys, miraran de fer com Nijinski o Michael Jackson. No se sap qui pagarà el dineral que han de costar les dues baluernes. En tot cas Figueres està endeutadíssima.

I molts episodis freds. «El corredor de la mort», que n'ha dit l'alcalde de Figueres de la variant-ratera que ha afegit uns quants morts més a les dotzenes que porta, deixa impertèrrit l'Estat. La «solució» als dos passos a nivell —més morts i molèsties—, que ni tan sols se sap si es podrà fer: per a un pas, soterrar la via un tram de dos-cents metres, i per a l'altre fer un

pont per sobre la via enfondida però oberta. Tampoc no és sabut si, ara que es fan obres a l'autopista, la comarca podrà entrar-hi i sortir-ne pel nord de Figueres.

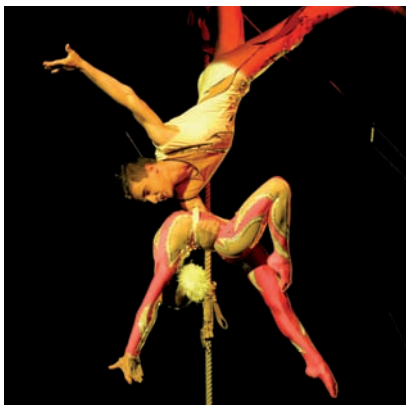
EL BAIX EMPORDÀ

gerard prohías

Nosaltres només volíem un trenet

| En aquestes cròniques ens hem referit més d'una vegada a l'autovia que ha d'encerclar les Gavarres. Ara ja està en marxa, i deixem-nos d'hipocresies aparentment progres: un cop construïda en bona part només ens queda que aprofitar-la. Som una terra petita que es lleva ben d'hora ben d'hora, i un país tan petit que des de dalt d'un campanar sempre es pot veure el campanar veí. I no sabia pas dir si això és bo o és dolent. En tot cas, és el que és. Això parlava amb el meu amic Cyril Torres, artista plàcid i lúcida, afrancesat i de meditacions profundes. «El país petit ens està canviant», li deia. «Hi ha empordanesos que passem un dol. Un dol també lúcida, però. Sabent de les oportunitats que això representa». Parlo amb to professoral. «Entenc això del dol, però no us hi entretingueu massa. Lleveu-vos ben d'hora

>> «Bamboo» de Rússia participant en el Festival del Circ de Figueres.

FESTIVALDELCIRC.COM

>> Maqueta de l'escola-residència de dansa Àngel Corella.

ACN - AJUNTAMENT DE FIGUERES

>> Obres a l'anella de les Gavarres a Mont-ras.

ISMAEL PERACALLA - ACN

com sempre i, ja que hi són, aprofiteu les autovies», em contesta. «Sí, és clar, si jo les apporto cada dia! Però nosaltres no volíem autovies: nosaltres volíem un tren!» Un trenet, si cal.

Ara fa 125 anys del carrilet que ens portava a Girona. Palamós, Palafrugell i la Bisbal han celebrat l'efemèride. Això sí, ho han aprofitat per parlar de l'actualitat, de la mobilitat avui a aquesta hora. Difícil pensar que, a casa nostra, el tren sigui absolutament inexistent. Ho expliqués i no s'ho creuen. Alguna cosa hem fet malament. En algun moment vam deixar perdre alguna cosa. Ens diuen que la desaparició del carrilet va ser vista com un camí cap al progrés. El progrés s'entén com una carretera. Les carreteres comporten sempre un camí endavant. «Sou ben peculiars: ara enyoreu els trens!» —continua en Cyril. «Nosaltres som nosaltres!», li dic. —«Sí, i tant, però ara les coses són el que són!». —«Ok. Vam desmantellar el carrilet, però ara ens hem mogut per poder tenir un port que sigui espai Schengen. A que sona bé, encara que Espanya ens ho hagi denegat!».

—«No em parlaves de les barques i de l'olor de peix de la Catifa i dels troncs a la Planassa? I ara voleu ser un port Schengen perquè els turistes substitueixin les gambes!». —«Atura't, atura't que no és ben bé així. Les gambes són insubstituïbles. La dolçor de les gambes no té res a veure amb el perfum dolçot de les cremes solars!». —«Sí, però ambdues dolçors desem-

barquen al mateix port». —«Em sembla que ens estem fent un embolic. Jo només deia que enyorava el trenet i que l'espai Schengen seria una bona autopista marítima, que si bé no pot substituir els rails de les vies, també serviria per anar lluny, sempre molt més lluny». —«Massa fàcil la metàfora, però malgrat parlar de vies, no arribes enlloc. Estàs en una via morta». Una via morta. Parlar de mobilitat i anomenar un via morta és parlar d'un nínxol. —«Deixem-ho estar, Cyril. Jo només et deia que volia un trenet».

LA GARROTXA

joan sala

Mala gestió | No fa gaire explicàvem que el Consorci de l'Alta Garrotxa ja tenia deu anys d'existència —es va crear l'any 2000—, i comentàvem la bona feina que havia fet per gestionar l'Espai Natural de l'Alta Garrotxa. Durant aquests anys s'ha aconseguit, entre d'altres avenços, estructurar un equip de gestió, ampliar el coneixement del patrimoni natural i cultural de l'espai, millorar diverses infraestructures, així com ordenar i regular l'ús públic i situar la gestió de l'espai a un alt nivell. Però ara, tant la Generalitat com la Diputació, els dos estaments que hi aportaven la major part

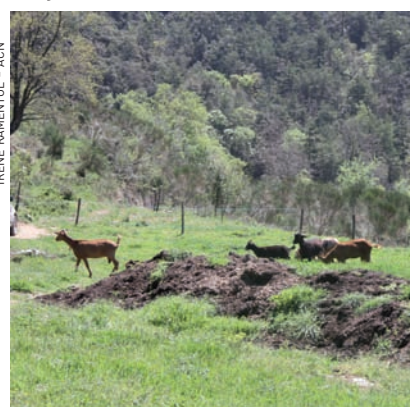
dels recursos econòmics, han decidit no continuar col·laborant-hi, fet que ha comportat uns primers acomiadaments, que poden continuar. És descoratjador veure la manca de sensibilitat del govern actual per la conservació del medi natural, especialment si ho comparem amb països on les polítiques de conservació són una prioritat. Protegir un entorn natural de moltes hectàrees, com és el cas, resulta molt laboriós i lent, però la destrucció és rapidíssima. Cap dels polítics —allunyats del territori— que han pres les decisions equivocades i amb greus repercussions se'n fa mai responsable. És extraordinari gaudir d'aquesta immunitat, mentre duri.

Sector carni porcí | Ja el 2008 es va elaborar un estudi de viabilitat tècnica i econòmica per part de l'Associació Catalana d'Innovació del Sector Carni Porcí (INNOVACC) per a l'«estandardització de la informació a transmetre per al seguiment de la traçabilitat en el sector carni», un nou sistema per identificar, registrar i transmetre les dades relatives a tota la cadena des de la granja fins a la distribució, passant pels escorxadors, les sales de desfer i els elaboradors. Hi han participat activament diverses empreses de comarques diferents, i la garrotxina Esteban Espuña SA ha liderat el sector, assumint la redacció de l'estudi inicial. S'ha aconseguit millorar la competitivitat, més enllà del compliment

>> **Cartell commemoratiu dels 125 anys de la creació del Tren Petit.**

>> **Recuperació de 24 hectàrees d'espais oberts a l'Alta Garrotxa.**

>> **L'associació catalana INNOVACC ha aconseguit millorar la competitivitat.**

